

Brødre

i krig og kærlig hed

Selv om søskende er en gave, er der tider, hvor de ikke selv er helt klar over det. Med drenge på to og fem år kender journalist Lene Outzen Foghsgaard alt til konflikterne. Familierapeuten kommer på hjemmebesøg for at rede trådene ud.

TEKST LENE OUTZEN FOGHSGAARD
FOTO ANITA JOSEPHINE WALES

Mads og Kalle er brødre, og der er dagligt kamp om legetøjet og opmærksomheden.

“HOLD så OP lillebror. Jeg VIL ikke HA' det!” Mads på fem år råber øredøvende højt, og råberiet går over i gråd. Kalle på to år står og slår sin bror med den gule racerbil, hvorefter han løber triumferende rundt i stuen. Far rejser sig og beder Kalle aflevere bilen. Kalle nægter og løber i ly bag stolen, men han råber: „Mads ked a' det, Mads ked a' det.” Det ender med, at far tager bilen fra ham, og nu tuder lillebror også.

Vores eftermiddage er alt andet end idylliske, drengene slås, så det fyger, og vi voksne oplever, at de skal mandsopdækkes for at kunne lege sammen. Det er opslidende at være vidne til. Men hvorfor slås de, og hvad kan vi gøre ved det?

Familierapeut Kirsten Kjems er kommet på besøg for at tilbringe en eftermiddag sammen med os, og vi skal finde frem til, hvad der fungerer godt og mindre godt i vores familie, og hvordan vi bliver bedre til at løse drengenes konflikter. Kirsten Kjems forklarer:

„Konflikter vil altid være der! Så længe vi har relationer til andre mennesker, har vi også konflikter, og jo bedre I som forældre lærer jeres børn at håndtere dem, jo færre vil de få. Samtidig må I vide, at store- og lillebror-konstellationen per definition er et kampfelt. Med kun drenge i huset vil de konstant konkurrere om kronprinsstitlen. De er fødte kamphaner!”

Lillebror er en kopimaskine

Familierapeuten fortæller os, at aldersforskellen på tre år er rigtig fin, fordi storebror har haft tid med sine forældre, men alligevel er der kamp.

Lillebror er en kopimaskine, der vil det samme som storebror, men jo ikke kan det samme. Og hvor den store er kommet i en alder, hvor han godt kan forventes at sidde stille i halve timer ad gangen og beskæftige sig selv, så er det urealistisk, hvis vi som forældre forventer alt for meget fri leg af et barn på to år.

Den lille vil orientere sig mod sin storebror, der ikke altid gider ham, og hvis han gider, så kan legen hurtigt gå i hårdknude, fordi lil-

lebror ikke forstår legens regler på samme måde som storebror.

Tid hver for sig

Kirsten Kjems understreger, hvor vigtigt det er, at vi ikke giver storebror alt for stort et ansvar i forhold til lillebror. Han må gerne sige fra. Det er i orden ikke altid at gide Kalle. „Sørg for, at der er rum og tid til, at Mads kan gøre femårs ting uden at have den lille lige i hælene. Modsat skal Kalle have et ansvar, der passer til hans alder. Han forsøger

“Vores eftermiddage er alt andet end idylliske, drengene slås, og vi voksne oplever, at de skal mandsopdækkes for at kunne lege sammen.”

Lene Outzen Foghsgaard, mor til Mads og Kalle

jo hele tiden at leve op til sin storebror, men han er kun en lille dreng, der skal have tydelige rammer. Hold dem beskæftiget hver for sig med aktiviteter, der er alderssvarende, når I oplever, at de har brug for det. Familierapeuten har set med et halvt øje, at Kalle kører sine forældre vel rigeligt rundt i manegen. Det kommer også til at gå ud over storebror. Replikker som: „Lad nu bare Kalle,” eller: „Mads, du er den store, giv ham den nu,” er ikke i orden. Mor og far skal sætte ind, hvis lillebror er urimelig. Kirsten Kjems understreger, at en dreng på to år skal vide, hvem der er kaptajn på skuden – at det ikke er ham! Men

tilbage til konflikterne. Dem, der ifølge far og mor er alt for mange af. Den professionelle omkring køkkenbordet har nu været sammen med familien i to timer, og hun er helt rolig, også selv om bølgerne går højt. Hun siger: „I den nære familie, især blandt søskende, er det ideelt for børn at være i konflikt, for her øver de sig godt. Her er de trygge og ved instinktivt, at de er elskede uanset hvad. Første afgørende skridt for jer som forældre er at acceptere, at nu har drengene en konflikt, og det er helt okay. Måden at rumme konflikten på handler ifølge

Læs mere på næste side